

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/36/2026
Identifikačné číslo spisu:	8723011007
Dátum vydania rozhodnutia:	26.05.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Dušan Krč-Šebera
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:8723011007.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a členov senátu JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Szabóa v trestnej veci obvineného O. P. , pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 26. mája 2026 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo 17. apríla 2024, sp. zn. 1To/10/2024, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného O. P. o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Poprad (ďalej tiež „okresný súd" alebo „súd prvého stupňa") rozsudkom z 15. januára 2024, sp. zn. 6T/99/2023 uznal obvineného O. P. (ďalej tiež „obvinený") za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorých sa dopustil na tom skutkovom základe, že:

-dňa 23.05.2023 v čase od 21.10 hod. do 21.15. hod. na mieste verejnosti prístupnom bezprostredne pred vchodom do bytového domu L. na ulici G. č. XXXX/X v L., pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol poškodeného G. G., nar. XX.XX.XXXX takým spôsobom, že ho opakovane udieral otvorenými rukami a uzavretými pästami oboch rúk do oblasti hlavy a tváre silou menšej až strednej intenzity, následne zatlačil poškodeného za vlasy na zem, až si poškodený sadol, kde ho opakovane, najmenej 6 krát kopal pravou a ľavou nohou do oblasti hlavy a tváre a trupu silou menšej až strednej intenzity, na čo poškodeného G. G. potiahol za vlasy zo sedu smerom k sebe do kľáčiacej polohy a pravou nohou mu zatlačil na pravú stranu krku silou menšej až strednej intenzity, v dôsledku čoho sa poškodený prevrátil na ľavý bok do ľahu, na čo mu obžalovaný opakovane dupal oboma nohami do oblasti krku a pravej strany hlavy silou strednej až väčšej intenzity, pričom si pomáhal tým, že sa rukami držal kľučky vchodových dverí obytného domu, následne mu ešte oboma nohami z výskoku skočil na pravú časť hlavy silou strednej intenzity, po čom zostal poškodený nehybne ležať, obžalovaný ho prevrátil na chrbát a za bundu ho odtiahol do vzdialenosti 5 m od vchodu do bytového domu na chodník a z mieste činu odišiel, kde týmto konaním obžalovaný v úmysle spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na

zdraví, spôsobil poškodenému G. G. zranenia a to zlomeninu dostrednej /mediálnej/ steny očnice vpravo s posunutím úlomkov a mäkkých tkanív očnice do čuchových dutín s nakrvácaním do čuchových dutín a nakrvácaním do priestoru za očnou guľou, pomliaždenie očnej gule vpravo s nakrvácaním pod spojovku pravého oka, otras mozgu ľahkého stupňa, pomliaždenia mäkkých tkanív hlavy v ľavej temenno-spánkovej oblasti, ďalšie viacpočetné pomliaždeniny v oblasti tváre a ľavého ucha, pomliaždenie mäkkých tkanív na pravom ramene, drobné pomliaždeniny v oblasti ľavého ramena, ľavého predlaktia a ľavého lakťa, drobné pomliaždeniny v ľavej bedrovej oblasti s krvnými podliatinami a viacpočetné pomliaždeniny s krvnými podliatinami a odreninami na oboch kolenách a predkoleniach s obmedzením na obvyklom spôsobe života po dobu 21 dní, pričom zároveň v dôsledku konania obžalovaného a to pri intenzite obžalovaným použitého násilia menšej až väčšej intenzity, ktoré smerovalo na oblasť tváre a hlavy poškodeného, najmä kopaním, dupaním a udieraním päťou došlo u poškodeného G. G. k ohrozeniu životne dôležitých orgánov, v tomto prípade mozgu a miechy a rovnako tak k ohrozeniu zmyslového orgánu - pravého oka.

Za to okresný súd obvinenému O. P. podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona, uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia. Súčasne mu podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku okresný súd uložil obvinenému povinnosť nahradiť poškodenej Dôvere zdravotnej poisťovni, a. s. škodu spôsobenú trestným činom vo výške 2.835,44 Eur.

Proti vyššie uvedenému rozsudku okresného súdu podali odvolania prokurátor krajskej prokuratúry pre nesprávnosť výroku o treste v neprospech obvineného a obvinený pre nesprávnosť výroku o treste, ochrannom opatrení a výroku o náhrade škody, ktoré uznesením Krajského súdu v Prešove (ďalej tiež „krajský súd“) zo 17. apríla 2024, sp. zn. 1To/10/2024 boli podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuté.

Proti uzneseniu krajského súdu v spojení s rozsudkom okresného súdu a všetkým jeho výrokom podal obvinený prostredníctvom obhajcu JUDr. Karola Pudlák dovolanie, a to z dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, t. j. že malo byť zásadne porušené právo obvineného na obhajobu .

V dovolaní obvinený namietal, že v jeho trestnej veci malo byť porušené jeho právo na obhajobu tým, že mu nemalo byť umožnené konzultovať s obhajcom v kľúčových štádiách procesu. Ustanovený obhajca nevykonával s obvineným počas výkonu väzby od mesiaca máj 2023 do mesiaca február 2024 poradu, obvinený nemal mať možnosť predložiť listinné dôkazy počas záverečného preštudovania vyšetrovacieho spisu k jeho zraneniam, ktoré mal pred samotným skutkom, pričom preštudovanie spisu obvineným počas výkonu väzby prebehlo bez obhajcu a obvinenému obhajca riadne nevysvetlil procesný postup na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom.

Podaním z 22. januára 2026 obvinený prostredníctvom svojho obhajcu doplnil svoje dovolanie. V doplnení dovolania obvinený vytýkal vyšetrovateľovi, že neskúmal z akého dôvodu nastal konflikt s poškodeným G. G. s tým, že nemala byť venovaná pozornosť podliatine na pravom stehne obvineného. Obvinený v rámci vyšetrovania uvádzal, že konflikt mal začať na inom mieste, kde sa na neho zvalil poškodený, ktorý ho napadol a spolu spadli na obrubník. Vyšetrovateľ nechcel nič zapisovať do zápisnice, ani počas prvého a ani počas druhého preštudovania spisu obvineným, ktoré bolo vykonané bez obhajcu obvineného. Obvinený 2-krát telefonoval ustanovenej obhajkyňi Pribylincovej, ktorá mu prisľúbila, že sa za ním zastaví, ale neprišla ani raz. Obvinený následne žiadal jeho zvoleného obhajcu JUDr. Križalkoviča, aby ním uvádzané okolnosti spísal do odvolania a on mu povedal: „že to nenapísal do odvolania, že proti kolegyni nepôjde, že vec vráti krajský súd okresnému súdu z iných dôvodov“.

Podaním z 10. apríla 2024 doplnil obvinený svoje dovolanie, ktoré okrem opakovania predchádzajúceho doplnenia obsahovalo „skutkový stav dovolateľa“, v ktorom poukazoval na iné, proti nemu vedené

priestupkové konanie vyšetrovateľom U., v rámci ktorého mu mal tento vyšetrovateľ zadržať 50,- Eur a pri ich vydaní mu mal povedať, „či si ho obvinený pamätá?, že mu mal ukazovať pri hoteli Tatra vztýčený prostredník“, čo však nemá byť pravda. To bolo prvý krát, keď bol „uzatváraný spis“. Druhýkrát, keď bol „uzatváraný spis“ vyšetrovateľ, tiež nič z obvineným uvádzaného nezapisoval a on obvinenému otáčal strany na spise. Obvinený vyšetrovateľovi uvádzal, že chce doplniť svoju výpoveď a založiť lekárske správy o svojich zraneniach (zlomená ruka pred skutkom a modrina na stehne, ktorú utrpel počas skutku).

Obvinený z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby dovolací súd zrušil uznesenie krajského súdu a rozsudok okresného súdu, zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušované rozhodnutia obsahovo nadväzujúce a okresnému súdu prikázal, aby jeho trestnú vec v potrebnom rozsahu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry v Prešove (ďalej tiež „prokurátor“), ktorý uviedol, že v predmetnej trestnej veci právo obvineného na obhajobu bolo zachované. Obvinený mal v konaní ustanoveného obhajcu, ktorý bol účastný úkonov trestného konania. Skutkové okolnosti, na ktoré poukazuje obvinený v dovolaní nemajú vplyv na preukázanie skutku a zabezpečené dôkazy presvedčivo preukazujú vinu obvineného. Obvineným namietané okolnosti, v prípade ich preukázania, predstavujú skôr disciplinárne previnenie obhajcu, ako naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. V podstate z uvedených dôvodov prokurátor navrhol, aby dovolací súd odmietol dovolanie obvineného podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Obvinený a ani jeho obhajca k písomnému vyjadreniu prokurátora k dovolaniu obvineného do konania nariadeného neverejného zasadnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, písomnú repliku nepodali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Súčasne však zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

Podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Podľa § 369 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 podá minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej tento zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nesplňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1.

Podľa § 369 ods. 2 Trestného poriadku právoplatné rozhodnutie súdu druhého stupňa môže dovolaním napadnúť z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 Trestného poriadku

- a) generálny prokurátor proti ktorémukoľvek výroku,
- b) obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom pred okresným súdom 15. januára 2024 je zrejmé, že obvinený po riadnom poučení súdom prvého stupňa, urobil dobrovoľné vyhlásenie o vine zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe [§ 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku]. Následne okresný súd riadnym a procesne bezchybným postupom prijal vyhlásenie obvineného o jeho vine zo spáchania skutku (§ 257 ods. 7 Trestného poriadku) a zároveň vyhlásil, že v rozsahu v akom obvinený priznal spáchanie skutku nevykoná dokazovanie (§ 257 ods. 8 Trestného poriadku). Po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku a poučení o opravných prostriedkoch obvinený podal odvolanie proti výrokom

o treste, o ochrannom opatrení a o náhrade škody.

Procesným dôsledkom vyššie uvedeného vyhlásenia o vine dobrovoľne uskutočneného obvineným v základnom konaní a ako aj podania odvolania obvineným proti výroku o treste, výroku o ochrannom opatrení a výroku o náhrade škody (nie proti výroku o vine), je nadobudnutie právoplatnosti výroku o vine rozsudku okresného súdu. Súčasne je procesným dôsledkom podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, nemožnosť napadnutia výroku o vine rozsudku okresného súdu odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Z citovaného ustanovenia § 257 ods. 5 Trestného poriadku totiž vyplýva, že proti rozsudku súdu po prijatí vyhlásenia obvineného o vine zo skutku podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, možno v rozsahu v akom bolo prijaté vyhlásenie o vine, podať dovolanie iba z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Vzhľadom k tomu, že v ustanovení § 257 ods. 5 Trestného poriadku, nie je špecifikovaný konkrétny subjekt, ktorému toto právo prislúcha (oprávnenie podať dovolanie), treba ho vykladať v spojení s ustanovením § 369 ods. 1 Trestného poriadku, z ktorého vyplýva, že oprávnený na podanie dovolania v tomto prípade je len minister spravodlivosti (na podnet obvineného alebo na podnet inej osoby), a to z dôvodu, že výrok o vine obvineného bol vyslovený rozsudkom okresného súdu, a teda ide v tejto časti (vo výroku o vine) o rozhodnutie súdu prvého stupňa. Zároveň dovolací súd pripomína, že v zmysle § 369 ods. 2 Trestného poriadku, obvinený a generálny prokurátor sú oprávnenými osobami na podanie dovolania len proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa (primerane pozri aj R 12/2017).

V danej trestnej veci obvinený teda uskutočnil procesne bezchybné vyhlásenie o svojej vine, ktoré okresný súd prijal, odvolanie nepodal proti výroku o vine a následne podal dovolanie, ktoré svojím obsahom napáda výrok o vine. Vzhľadom na to, že prejednávaná trestná vec bola v časti výroku o vine obvineného právoplatne skončená rozsudkom okresného súdu a obvinený svojimi dovolacími námietkami napáda výrok o vine, osobou oprávnenou na podanie dovolania proti výroku o vine rozsudku súdu prvého stupňa je len minister spravodlivosti.

Nad rámec týchto úvah dovolací súd dodáva, že v prípade dovolania obvineného je daný aj dôvod na odmietnutie jeho dovolania podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku, pretože proti výroku o vine nebolo riadne podané odvolanie obvineným a v zmysle § 372 ods. 1 Trestného poriadku, obvinený môže podať dovolanie, len ak predtým aj využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok.

Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že v posudzovanom prípade bolo dovolanie podané neoprávnenou osobou, a preto ho dovolací súd na neverejnom zasadnutí, bez meritórneho preskúmania veci, podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.